

3. Angeljček varih.

*Moderato.**P. Angelik Hribar.**cresc.*

1. Po sve-tu an-gelj ho - di, Ne vi - di ga o -
 2. On v vsako hi - šo pri - de, Če - prav za - pr - ta
 3. Do - ma ka - kòr na po - tu Je an - gelj varh s te -

ko, Pa ven - dar te - be vo - di In va - ru - je zve -
 je, O - trok mu ne u - i - de, Če - tu - di skri - je
 boj; Za mi - zo ka - kor v ko - tu Te vi - di an - gelj

sto. V ne - be - sih an - gelj je do - ma, Ne - be - ški O - če
 se. O - de - ne te. ke - dar za - spiš, In ču - va, ko se
 tvoj. Oh, ne raz - ža - li an - ge - lja, Ki te pre - srčno

po-šlje ga, Ne-be-ški O-če po-šlje ga.
pre-bu-diš, In ču-va, Ko se pre-bu-diš.
rad i-ma, Ki te pre-sr-čno rad i-ma.

4.

Tvoj angelj te odéva,
Kedar po noči spiš,
Po dnevi te ogréva,
Da kašlja ne dobiš.
Če dobre volje dete si,
S teboj se angelj veseli.

5.

Pa tudi gre k Očetu
In Bogu sporoči,
Če ótrok na tem svetu
Prav priden, dober ni.
Oh, dete, vbogaj prav lepó,
Da angelj te pohvalil bo.

A. Slomšek.

Mirko in maček.

„Maček, ti si res poreden,
Nikdar prav te ne umém,
Da si zvít in sladkosneden,
Kar naravnost ti povém.

V kotu tam na miši straži,
Zdaj s teboj se ne igrám,
In nikar se ne prikaži,
Dokler náloge ne znám!“

Mirko se učenja loti,
V knjigo zrè kot učenjak,
Nič v učenju ga ne moti,
Mirko bo še kdaj — prvak!

Kaj pa maček? Ti zvijača!
Kar sedé je tam ostal,
V Mirka svoj pogled obrača,
Češ, saj bo takoj končal!

A ker Mirko nanj ne pazi,
In predolgo traja sklep,
Maček žalosten odlazi
Stiskajoč med noge — rep!

On pa se uči z resnobo,
Dokler vsega ne zvrši,
In ko spet prilázi v sobo,
Mačku Mirko govori:

„Bog je vsakemu v življenje
Mnogo raznih dal darov,
Moja skrb je zdaj učenje,
Tvoja skrb pa mišji lov!“

Ciril Vuga.

